

Iz vojašnice Ljuba Šercerja

Zgledni vojaki

Zaradi svoje izredne zavzetosti, discipline in tovarištva prejme vsako leto na dan mladosti na tisoče vojakov JLA naziv »Zglednega vojaka«. Na letošnji 85. rojstni dan tovariša Tija je 14 vojakov iz vojašnice Ljuba Šercerja okrasilo svoje prsi z značko »Zglednega vojaka«. To so: Milorad Hasanbegović, Vujadni Milovanović, Ivan Stebuic, Radivoje Savić, Ivica Sikra, Miralem Džinda, Ivan Majić, Stevo Križanović, Sead Berberović, Dragojub Sijukić, Miroslav Mršović, Borde Radović, Jordan Samardžijski in Miran Vončina.

»Stari« za mlade

Za mlade vojake, ki so šele pred dvajsetimi dnevi oblekli uniforme JLA, so »stari« vojaki pripravili in izvedli pester in bogat kulturno-razbavni program. V programu so sodelovali tudi učenci osnovne šole Borisa Zihlerja s folklorno skupino in izobraževalni center PTT z vojniki iz vojašnice Bratstvo in enotnost. Nastopil

je še pevski zbor vojašnice Ljuba Šercerja, ki ga uspešno vodi Josip Matanović.

Gesto prireditve je bilo: »Da bi imeli lepše življenje, da bi za trenutek pozabili na svoj vojaški vsakdan...»

V politični šoli »Borbe« — 80 % vojakov

V mladinski politični šoli »Borba«, ki nosi v letošnjem jubilejnem letu naslov »Ti-

to, partija, revolucija« in poteka po vsej državi ter tako vključuje velik del mladih — se v vojašnici Ljuba Šercerja 80 odstotkov vojakov mladincev aktivno udeležuje tečajev. Do jeseni bodo poslušali pravi ciklus pred-

vanj, ki obsega dvanajst tem, od oktobra dalje pa ostalih enajst tem. Predavatelji so starešine in vojniki iz te vojašnice. Po končanem tečaju in uspešnem preverjanju znanja bodo udeleženci prejeli diplomu.

Vsaka četa tvori učno skupino. Lahko bi rekli, da je postala vojašnica Ljuba Šercerja ena sama velika politična tribuna mladih v JLA.

»Zeleni plan« v vojašnici

V želji, da prispevajo k letošnjemu praznovanju Titovih jubilejev, so vojniki in starešine vojašnice Ljuba Šercerja sprejeli svoj »zeleni plan«, v sklopu katerega so uredili vojašnico in obnovili nekatere objekte.

»Zelenemu planu« se je pridružil tudi nov športni park: steze z ovirami, priprave za vojaški mnogoboj, igrišča za rokomet, odbojko, košarko in mali nogomet, krožna atletska steza, prostor za metanje krogle in bombe pa jame za skoke. Vse to so uredile marljive roke vojakov pod nadzorom starešine Save Mitića. IVAN SUČUR

Na veliko tekmovanje v plavanju in vaterpolu, ki ga je pripravilo zavezniško poveljstvo v Rimu, so odpotovali tudi naši športniki, in sicer s trabakulo do Barija, od tam pa z letalom do Rima. To je bilo avgusta 1944. Za vodjo potovanja naše reprezentance so določili Oskarja Danona, znanega dirigenta beograjske opere.

Veliki plavalni stadion je bil okrašen z zastavami sodelujočih držav, toda naše zastave ni bilo med njimi. Organizator se je opravičeval, da nima niti zastave niti ne more izvesti naše himne. Zastavo so nato dobili pri našem vojnem predstavništvu, Oskar Danon pa je vso noč pisal partituro himne. Tako se je lahko orkester še naučil melodijo Hej, Slovani. Prvič je na stadionu Comunale zaplapolala naša zastava in zadonela himna nove Jugoslavije.

Gustava Perla in mnogih drugih, ki so se žrtvovali za domovino.

Ko še niso utihnili topovi na sremškem bojišču, je bila v Beogradu že prva nogometna tekma med ekipama prve proletarske divizije in USAOS. Po ogorčeni borbi so zmagali mladinci s 3:2.

Eden od organizatorjev te tekme je bil tudi Slobodan Cosić, v ekipi Zveze antifašistične mladine Srbije pa je igral znani reprezentant Predrag Dajić. Ze 4. marca 1945 se je ekipa USAOS preimenovala v mladinsko športno društvo Crvena zvezda.

Prvi atletski rekord v novi Jugoslaviji je dosegel Marko Račić, član beograjskega Partizana, in sicer v teku na 200 metrov. To je bilo 16. junija 1946 na prvenstvu Beograda. Samo nekaj dni kasneje je Petar Vuković, prav tako član Partizana, dosegel državni rekord v sko-

PRED JUBILEJNIM 30. ŠPORTNIM PRVENSTVOM JLA

Prvi rekordi nove Jugoslavije

Naši predstavniki so imeli zelo veliko uspeha. Zmagali so na 100 m hrbtno in v štafeti 4x100 metrov mešano. Osvojili so tudi drugo mesto na 100 metrov prosto in še tri tretja mesta. Vaterpolisti so premagali kombinirano ekipo ZDA - Francija s 3:2, Anglijo s 6:2, s Francijo pa izgubili s 7:5. Z osvojitvijo drugega mesta so dosegli izreden uspeh.

Toda plavalna in vaterpolo reprezentanca Jugoslavije ni počivala na lovorikah. Borci športniki so se vrnili v svoje čete in z enako vneto nadaljevali boj proti sovražniku. Zapisan pa je ostal datum 18. avgust 1944. kot dan, ko so športniki-borci narodnoosvobodilne vojske Jugoslavije prvič stopili v mednarodno športno areno.

Med vojno je mnogo znanih športnikov izgubilo življenje. Naj omenimo imena Milutina Ivkovića-Milutinca, atleta Borisa Hanzekovića, plavalca Branka Zihlerja, veslača Jura Mrduljaša, smučarja Predraga Heruca, atletov Jovana Mikića-Spartaka in Ferda Skoka, boksarja Tomislava Albinića, kolesarjev Milana, Vlada in Iva Ogoreca, nogometaša Nikice Pajevića, namiznoteniškega igralca

ku v višino, ko je preskočil 188 cm. Zanimivo je, da je Vuković ta rekord dosegel na srednješkolskem prvenstvu 23. junija 1946. Le dan kasneje za dosežkom Marka Račića pa si je na tekmovanju v Varaždinu Marjan Urbić, član zagrebske Mladosti, priboril rekord v peterboju s 7073 točkami.

Jelena Madžar je prva atletinja, ki je v novi Jugoslaviji dosegla državni rekord, in sicer na mitingu v Subotici z rezultatom 12,7 v teku na 80 metrov z ovirami.

Kasneje so na tekmovalno sceno stopili še Zvonko Sabolović, Ivan Gubijan, Franjo Mihalić, Andrija Otenhajmer in mnogi drugi športniki, ki so na vseh tekmovanjih pokazali primerno borbenost in požrtvovalnost. Zabeležen je dogodek s partizanskega marša na balkanskem prvenstvu v Bukarešti, ko je naša ekipa celih 15 km nosila izčrpanega tovariša.

Tudi v drugih športih so iz množice nezanih začetnikov, pripadnikov armade, izšli mnogi športni talenti, ki so kasneje ponesli slavo jugoslovanskega športa na vseh pet kontinentov.

IVAN SUČUR

SEST NAJBOLJSIH — Za vojaka ni večje časti in priznanja, kot je ta na sliki. Starešina Vinko Volk je zbral šest najboljših med najboljšimi v vojašnici Ljuba Šercerja in se slikal z njimi. Nasmeh na njihovih obrazih najbolj očitno govori o trenutku veselja, ki ga je povzročilo tovariško dejanje njihovega poveljnika.

PRIPRAVE ZA MARIBOR

Čez nekaj dni se bo več kot tisoč vojakov in starešin športnikov iz celotne JLA zbralo na svojem 30. športnem prvenstvu v Mariboru.

Dvig državne zastave bo znak za začetek juriša na metre in minute, zadetke in točke... Doseženi bodo novi rekordi, telesna kultura v naši armadi pa bo dobila nov, širši obseg.

Med kandidati za nove re-

korde je tudi vojak Milan Spasojević iz vojašnice Ljuba Šercerja, ki nas je že v Postojni razveselil z novim armadnim rekordom v skoku v daljino (724 tm). Ob tem je dejal: »Se več zmorem! Držali bomo pesti zanj!

BITI OFICIR JE VELIKA ODGOVORNOST

Oris dela Zveze rezervnih vojaških starešin občine Bežigrad in občinskega odbora ZRVS

Potem ko so v vseh krajevnih organizacijah ZRVS opravili rezervni starešine letošnje obvezne izpite, in ob tem, ko se izteka mandat sedanjemu občinskemu odboru ZRVS, krajevnim odborom in odborom osnovnih organizacij, bi mogli navesti kolone številok o prireditvah, predavanjih, vajah, udeležbi in uspehih oziroma rezultatih. Namesto da bi brali podatke v odtotkih, se za živo in poučno ilustracijo raje pridružimo enemu izmed nestetih avtomobilov, ki hitijo po ravni cesti na Ig. Krajevne organizacije ZRVS občine Bežigrad imajo namreč na Igu, kjer je dom obrambne vzgoje, na območju pod Mokrcem obvezne taktično-orientacijske vaje oziroma izpite. Ig so izbrali zaradi primernega terena in strelišča.

Možje, ki se zbirajo od zgodnjega jutra do srede dopoldneva, se razvrščajo v skupine po 10 in odhajajo v presledkih na izpitne točke. Na prvi odgovarja rezervni poročnik Tine V. — vzemimo ga za primer — brezhibno na tale vprašanja z enega izmed izpitnih listov: 1. Kako gleda ZK na medsebojno povezavo teorije in prakse? 2. Kakšna je vloga in katere so naloge narodne zaščite? 3. Kaj vsebuje shema ognjenega sistema in katere elemente mora komandir upoštevati pri izdelavi sheme? Poročnik je dobro odgovarjal, saj je preštudiral gradivo in se udeležil obveznih predavanj in seminarjev, ki jih je pripravila organizacija.

Na drugi točki streljajo desetine s pištolo; Tine V. si je pred dnevi sicer ogledal vse pehotno orožje na tako imenovanem tehničnem zboru (pripravil ga je krajevni odbor Stadion), pozna vse tipe in značilnosti, nekaj pa mu vendarle manjka: premalo se je vadil v streljanju s pištolo in tarča je odnesla eno samo prasko čisto ob robu. Malo poparjen jo je ubral s tovariši v pravi poljni vročini po pomladnem gozdu in med visoko travo daleč navzgor proti Mokrcu; na izveček karte je natanko narisal, kot komandir čete, razpored vodov in vseh vrst orožja — ognjeni sistem čete v zasedi. Na točki, označeni tudi na karti, je skupino pričakal uniformirani kapetan I. razreda. Vzel je poročnikovo, se pravi Tine-tovo shemo in prizadeto dejal: »Tovariš poročnik, tole

je za pred vojno sodišče! Kam ste poslali ljudi? V jarek! Mine pa položili vrh hriba! S kakšno vestjo boste podpisali štirideset besedil: Draga tovarišica, sporočam vam, da je vaš sin junaško padel za domovino. Komandir Tine V. Tovariš poročnik, biti oficir je odgovornost! V vaših rokah so življenja ljudi!« Tine V. se hudo poparjen opravičuje: ko bi risal shemo tule, na terenu, ne pa že prej, ne bi naredil take napake. Mine bi nastal tja! spodaj, tam bi bili bombaši, tam fantje z avtomati, spet drugje mitraljez, tu netrajni top... »Tako bi bilo pa prav,« reče izpitni kapetan in venomer ponavlja: »Fantje, biti oficir je velika odgovornost.«

Politretjo uro po tistem, ko je odšel izpred doma obrambne vzgoje na Igu, se je Tine V. spet vrnil tja: v knjižnico je dobil žig in se okreščal s partizanskim pasuljem, ki ga je vsem, ki so se v sklopu krajevnih organizacij zvrstili ta dan, pripravil občinski odbor ZRVS.

Občinski odbor je s temi taktično-orientacijskimi vajami in izpiti izpolnil nekatere naloge iz načrta dela ZRVS. Strokovno usposabljanje ima na skrbi in v pristojnosti strokovna komisija, ki pa je le ena izmed štirih; poleg nje delajo še komisija za družbeno dejavnost, ljudsko obrambo in samozaščito, informativno-propagandna komisija ter komisija za kadrovske in splošne zadeve. Strokovna komisija mora ugotavljati, če je bila udeležba na predavanjih, seminarjih in vajah ustrezna in če so izpitni rezultati ugodni; po nedokončnih podatkih je bila udeležba na taktično orientacijskih vajah letos najboljša pri Črnučanih. Informativno-propagandna komisija se, samo za primer, lahko pohvali, da je pred novim letom pripravila v domu družbenih organizacij v Staničevi ulici uspešno razstavo, ki je prikazala delo ZRVS od začetka do danes. Komisija za družbeno dejavnost, ljudsko obrambo in družbeno samozaščito je bila med drugim letos zelo aktivna pri pomoči osnovnim šolam v organiziranju in izpeljavi obrambnih dni, pri čemer krajevne organizacije niso pomagale šolam samo strokovno, marveč so ob teh priložnostih prispevale bistven

Taktična naloga ni bila težka, toda če je hotel vsakdo res odgovoriti na vsako vprašanje, je bil »čas za razmislek« kar dobrodošel. Seveda v travi, na terenu.

delež pri ohranjanju in utrjevanju tradicij NOB. Komisija za kadrovske in splošne zadeve je skrbela za usmerjanje v šole za rezervne starešine, za napredovanja rezervnih starešin, za priznanja in odlikovanja, za organizacijsko utrjevanje in za ustrezno kadrovske zasedbo pri vseh komisijah in telesih ZRVS. Prav letos, pred iztekom mandata sedanjim organom, pa je pred izredno zahtevno nalogo: evidentirati mora kandidate za odbore osnovnih organizacij, krajevnih organizacij in občinskega odbora ZRVS; naloga ni preprosta, saj ni treba poiskati samo zmožnih in delavoljnih ljudi, marveč tudi take, ki niso preobremenjeni z drugimi dolžnostmi, ker bodo le tako uspešno opravljali to zahtevno delo. Vsi tisti, ki so delali najbolj zavzeto, pa bodo šli — v znamenje priznanja in za nagrado — na sedmo srečanje rezervnih vojaških starešin Jugoslavije, ki bo letos na Kozari in ki je le ena izmed oblik medsebojnega seznanjanja in sodelovanja. Ob takih stikih in srečanjih nikakor ne smemo mimo povezav z JLA, konkretno z vojašnico Ljuba Šercerja v Ljubljani, ki zelo pomaga pri ogledih in zborih orožja, pri taktičnih vajah ipd. S. K.